

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 132/2023-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditsa a Libora Duřu prerokoval oznámenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky **Martina Vernarského** o dôvodoch jeho vylúčenia z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2782/2022 a takto

r o z h o d o l :

1. Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Martin Vernarský **je vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2782/2022.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a oznámenie

1. Sudca tretieho senátu ústavného súdu Martin Vernarský listom zo 16. februára 2023 podľa § 49 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) oznámil predsedovi ústavného súdu možné dôvody svojho vylúčenia podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2782/2022.
2. Pokynom predsedu ústavného súdu z 28. februára 2023 bolo oznámenie podľa čl. IV bodu 1 písm. d) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 pridelené na rozhodnutie podľa § 51 ods. 2 zákona o ústavnom súde štvrtému senátu ústavného súdu.
3. Z oznámenia vyplýva, že vec vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2782/2022 bola pridelená sudcovi spravodajcovi Robertovi Šorlovi, predsedovi tretieho senátu ústavného súdu. Predmetom konania je rozhodovanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], ktorá namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. k. 32 D 21/2021-273 z 12. septembra 2022. V súlade s § 47 ods. 1 zákona o ústavnom súde bola

na konanie a rozhodnutie o predmetnej ústavnej sťažnosti založená príslušnosť tretieho senátu ústavného súdu, ktorého je sudca ústavného súdu Martin Vernarský členom.

4. Sudca Martin Vernarský oznámil, že v konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľku zastupuje obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], ktorá na základe zmluvy o výkone činnosti externého poradcu [REDAKOVANÉ] v súčasnosti pôsobí ako jeho externý poradca. Uvedené skutočnosti je potrebné vyhodnotiť z hľadiska toho, či zakladajú dôvod na vylúčenie sudcu Martina Vernarského z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. Rvp 2782/2022, a to pre pomer k právnomu zástupcovi sťažovateľky.

II.

Relevantná právna úprava a posúdenie veci ústavným súdom

5. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

6. Podľa § 49 ods. 4 zákona o ústavnom súde dôvody vylúčenia podľa odseku 1 alebo odseku 2 oznámi sudca ústavného súdu bezodkladne predsedovi ústavného súdu.

7. Podľa čl. IV bodu 1 písm. d) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 v znení dodatku č. 1 platného a účinného od 1. marca 2023 o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde rozhoduje štvrtý senát, ak ide o sudcov tretieho senátu.

8. Nestrannosť sa obyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti). V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), na ktorú nadväzuje aj judikatúra ústavného súdu, sa rozlišuje nestrannosť subjektívna a nestrannosť objektívna. Subjektívne chápanie nestrannosti je posudzovaním správania súdu (sudcu). Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je dokázaný opak, čo však je zriedkavý prípad. Nestrannosť z hľadiska správania sudcu je vlastne nedostatok subjektívnej zaujatosti, o ktorom svedčí správanie sudcu. Objektívna nestrannosť sa naproti tomu neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Podľa názoru ESLP objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prerokúvanej veci a účastníkom konania. Rozhodujúcim prvkom rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania (jeho právneho zástupcu) je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok ESLP vo veci Pullar proti Spojenému kráľovstvu z 10. 6. 1996, sťažnosť č. 22399/93).

9. Námietkový senát ústavného súdu po preskúmaní obsahu spisu vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2782/2022 a dôvodov uvedených v oznámení sudcu tretieho senátu ústavného súdu Martina Vernarského dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na jeho vylúčenie z konania a rozhodovania o predmetnej ústavnej sťažnosti.

10. Ústavný súd vzal zo subjektívneho hľadiska do úvahy, že sudca ústavného súdu Martin Vernarský vo svojom podaní výslovne subjektívnu zaujatosť nevyhlásil (podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde), ale možné dôvody svojho vylúčenia oznámil (podľa § 49 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

11. Formulačný rozdiel medzi týmito ustanoveniami zákona o ústavnom súde možno vidieť v subjektívnom postoji sudcu – ak si je vedomý existencie dôvodu vylúčenia, ale jeho intenzitu nepovažuje za dostatočnú, urobí oznámenie podľa § 49 ods. 4 zákona o ústavnom súde, ak sa so zisteným dôvodom vylúčenia vnútorne stotožní, vyhlási svoju subjektívnu zaujatosť podľa § 50 ods. 1 zákona (porovnaj MACEJKOVÁ, I., BĀRĀNY, E., BARICOVĀ, J., FIAČAN, I., HOLLĀNDER, P., SVĀK, J. a kolektív. *Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár*. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020. s. 289.).

12. Pokiaľ ide o objektívne hľadisko nestrannosti, ústavný súd zastáva názor, že skutočnosť, že [REDAKOVANÉ], ktorá v konaní o predmetnej ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom zastupuje sťažovateľku, vykonáva zároveň činnosť externého poradcu sudcu ústavného súdu Martina Vernarského, ktorý je členom tretieho senátu ústavného súdu, ktorý vo veci ústavnej sťažnosti rozhoduje, je dostačujúca na vznik pochybnosti o nezaujatosti sudcu ústavného súdu Martina Vernarského v danej veci.

13. Ústavný súd pritom nadviazal na ustálenú judikatúru námietkových senátov (napr. I. ÚS 154/2020, IV. ÚS 630/2021), podľa ktorej predstavuje pracovný vzťah sudcu k právnomu zástupcovi sťažovateľa ako svojmu externému poradcovi dôvod na jeho vylúčenie z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti tohto sťažovateľa.

14. Ústavný súd tak vzhľadom na uvedené konštatuje, že v tomto prípade sú naplnené podmienky podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde na vylúčenie sudcu Martina Vernarského z konania a rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2782/2022, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

15. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

16. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu